NN 16/2021 (17.2.2021.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-322/19-6 od 10. rujna 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., zastupan po D. S., dipl. pravniku, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Udruge za promicanje naselja P.-N. P. 69, B., radi pristupa univerzalnoj usluzi, na sjednici vijeća održanoj 10. rujna 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje Odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/19-01/31, urbroj: 376-05-3-19-3 od 9. svibnja 2019. godine.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika pod točkom I. izreke utvrđuje se da je zahtjev Udruge za promicanje razvoja naselja P.-N. iz P. (dalje zainteresirane osobe) Općina B. na otoku K. za korištenje univerzalne usluge pristupa Internetu s brzinama prijenosa podataka od najmanje 1 Mbit/s, razuman. Točkom II. izreke nalaže se TD Hrvatski Telekom d.d. (tužitelju), Z., da u naselju P. u predjelu U. P. i U. T. P., općina V. L. u roku od 90 dana od dana zaprimanja odluke omogući korištenje univerzalne usluge pristupa internetu s brzinama prijenosa podataka od najmanje 1 Mbit/s. Točkom 3. izreke nalaže se TD Hrvatski telekom d.d. iz Zagreba da u roku od osam dana od dana postupanja po točki II. izreke ove odluke dostavi Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti dokaz o istom.

Tužitelj je protiv citirane odluke tuženika podnio tužbu temeljem članka 18. stavak 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17., dalje: ZEK) iz svih zakonom propisanih razloga. Ističe da je tuženik dopisom od 20. studenog 2018., zatražio od tužitelja podatke u vezi pristupa mreže P. te je istim dopisom tužitelju dostavio i peticiju zainteresirane osobe – Udruge za promicanje razvoja naselja P. (dalje: Udruga) ističući kako potpisnici iste daju podršku inicijativi Udruge u zahtjevu za poboljšanjem Internet i mobilne usluge na području naselja P. Na temelju obavljenih mjerenja dostupnih blizina u pokretnoj i nepokretnoj mreži na području P. te dostavljenih podataka o pristupnoj mreži, tuženik je zaključio kako tužitelj na određenim dijelovima naselja P. ne omogućuje univerzalnu uslugu pristupa Internetu minimalnu blizinu od 1 Mbit/s, slijedom čega je 9. svibnja 2019., donio ovdje osporenu odluku. Ističe da sukladno članku 19. stavak 5. Pravilnika o univerzalnim uslugama u elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 146/12., 82/14., 41/16.), usluga pristupa Internetu brzine od 1 Mbit/s predstavlja univerzalnu uslugu, a u smislu članka 35. stavak 1. ZEK-a proglašeni operator univerzalnih usluga obvezan je omogućiti univerzalnu uslugu svim krajnjim korisnicima po pristupačnoj cijeni na cijelom području Republike Hrvatske, i to na temelju razumnog zahtjeva krajnjeg korisnika usluga. Osporenom odlukom tužitelj je određen operatorom univerzalnih usluga u trajanju od 4 godine te je tužitelj sukladno članku 35. stavak 1. Zakona dužan omogućiti univerzalnu uslugu tek po prethodno zaprimljenom razumnom zahtjevu krajnjeg korisnika usluge, a što predviđa i članak 18. stavak 1. Pravilnika kao i članak 17. stavak 7. Pravilnika, odnosno tužitelj je tako u obvezi tek na temelju prethodno podnesenog zahtjeva krajnjeg korisnika. Smatra da peticija Udruge se ne može smatrati zahtjevom za zasnivanjem pretplatničkog ugovora u svrhu pružanja univerzalne usluge koji zahtjev iz citirane odredbe Zakona i Pravilnika smatraju preduvjetom pružanja univerzalne usluge. Peticija nije podnesena na standardnom obrascu zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog ugovora niti sadrži propisane minimalne sastavnice zahtjeva predviđenih člankom 8. Pravilnika. Smatra da je stoga povrijeđen članak 35. stavak 1., članak 18. stavak 1. te članak 17. stavak 7. Pravilnika. Smatra da je Udruga ovlaštena podnositi zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosno u svrhu pružanja univerzalne usluge isključivo u svoje ime i za svoj račun i to na lokaciji svojeg sjedišta te je u ovom slučaju potpisnike peticije bilo potrebno da isti ovlaste Udrugu kroz za to predviđenu punomoć